

[Henning Philipsen.]

forlig står ved magt. Vi betragter disse tre forslag som første del af den helhed, som skulle være en langsigtet boligpolitik.

Hvad angår boligsikringsloven, kommer vi til at beskæftige os med det, som vi i foråret kaldte den store boligsikringslov. Forslaget er efter vor umiddelbare opfattelse præget af forenklinger og også af administrative lettelser. Men jeg vil godt lige gøre en bemærkning til ministeren i den forbindelse. Jeg ved, at der ude i kommunerne sidder dygtige administratorer af boligsikringsordningen, også den, vi har for nærværende. Jeg ved ikke, hvor meget kontakt man har haft med dem, men det ville efter min opfattelse være særdeles klogt, om man hørte på og i hvert fald lod tilgå boligudvalget, hvad disse administratorer af boligsikringsordningen måtte kunne fortælle os, således at vi kunne drage nytte af deres erfaringer, når vi nu skal lave lovforslaget færdig.

Jeg må føje til, at jeg mener heller ikke, boligsikringsloven kan gøres færdig i en hast. Jeg har den opfattelse, at boligsikringsloven nok bliver den, vi allersidst må gøre færdig, fordi den hænger sammen med den nye finansieringsform, som vi også har aftalt — på trods af hr. Christophersen. Det betyder, at vi kommer til at indrette boligsikringsydelse i relation til finansieringsformen på indekslånene.

Jeg skal gøre et par bemærkninger til lovforslag nr. 19 og 20 vedrørende udlejningsbidrag. Hvad angår de private andelselskaber, nævnte hr. Bendix, at jeg i går på et offentligt møde havde sagt, at jeg ikke ville acceptere den samme ene procent, som gælder for det private udlejningsbyggeri. Jeg vil gerne bekræfte, at dette er korrekt. Jeg mener ikke, den skal accepteres, jeg ønsker ikke at acceptere den, og vi ønsker ikke at acceptere den, mens vi derimod ikke vil afvise, at disse private andelselskaber skal svare den kvarte procent, som udlejningsbidraget andrager i det almennyttige byggeri, altså at man her ligestiller dem. Jeg synes, det bør siges, også af hensyn til ministeren og ikke mindst af hensyn til den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Vi lægger stor vægt på, at vi også hvad angår disse to lovforslag opnår samtidighed med den nye finansieringsform, ligesom jeg før var inde på det i forbindelse med bolig-

sikringsloven. Samtidigheden manifesterer sig på den måde, at man ikke kun opkræver bidrag, men at man i samme åndedrag — omtrent da — siger til lejerne: ja menså kan vi til gengæld tilbyde jer noget billigere og bedre finansieret nybyggeri, hvis I finder lejen for høj i det ældre private og almennyttige udlejningsbyggeri.

Vi må derfor ganske enkelt vide på et eller andet tidspunkt inden så forfærdelig længe, hvornår regeringen, hvornår socialdemokratiet ønsker at få finansieringen med indekslån til at træde i kraft. Jeg ved udmærket godt, at ifølge aftalen skal nyordningen træde i kraft den 1. oktober 1974, men jeg har en klar fornemmelse af, at rent praktisk skulle det nok kunne lade sig gøre at få den sat i værk betydelig før. Ikke mindst anser jeg muligheden for at foretage korrektioner i denne lovgivning for særdeles nødvendig, således at vi ikke kommer ud for den samme situation, som dengang man lavede boligforliget i 1966, f.eks. hvad angår boligsikringsloven, at der ikke var muligheder for korrektioner hen ad vejen. Jeg anser det for at være særdeles nødvendigt, at vi får dette med.

Jeg vil gerne henvise til den dagsorden, som blev vedtaget for ikke så forfærdelig længe siden her i tinget, hvorefter boligministeren skulle give en redegørelse for vurderingernes betydning. Jeg vil i tilslutning hertil bede boligministeren give tilsagn om — da vi i foråret ikke havde så forfærdelig stort et antal ejendomme i det private udlejningsbyggeri som grundlag for fastsættelse af udlejningsbidraget — at man får vurderingerne og hermed udlejningsbidraget vurderet for et større antal boliger — jeg tænker her f.eks. på 200 ejendomme i Københavnsområdet og 200 ejendomme i provinsen; hermed vil vi have et bedre grundlag at træffe beslutninger på.

Vi betragter altså simpelt hen disse tre lovforslag som led i det forlig, vi har indgået, hvori vi har del og part, et forlig, som skulle danne grundlag for en langsigtet boligpolitik, som skulle betyde billigere boliger, og som også skulle indebære — hvilket ikke er mindst væsentligt — en stabil beskæftigelse i byggesektoren.

Her tillader jeg mig at nævne et forhold, som jeg er kommet under vejr med. Det har også betydning for beskæftigelsen i byggefa-